

РЕШЕНИЕ

№ 6782

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **1427** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от Я. Й. – председател на Управителния съвет, чрез процесуален представител – юрк. Д. Д., против Решение № 5762 от 12.12.2023 г., постановено по НАХД № 9925/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, отменящо Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на „Плам Плюс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от с.з.

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение, като се твърди, че същото е постановено при допуснато нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Касаторът не е съгласен и с изводите на съда относно описанието на нарушението, в което според мотивите на съдебния акт е налице неяснота относно размерът на дължимата пътна такса.

В съдебно заседание касаторът, чрез упълномощен юрисконсулт поддържа касационната жалба, моли за отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесния електронен фиш. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като прави и възражение за прекомерност на разноските на ответника по касация.

Ответникът – „Плам Плюс“ ЕООД, представляван от П. И., в депозиран отговор на касационната жалба, както и в писмени бележки, изразява становище за неоснователност на оспорването, като поддържа становище за правилност на въззивното решение. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага същата да бъде оставена без уважение.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд - София град, VI касационен състав, намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 23.03.2021 г., около 20.03ч., на път А-6, включен в обхвата на платената пътна мрежа, на км. 50+427, с посока на движение към намаляващ километър, се е движил товарен автомобил марка „Р.“, модел „Т“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Плам Плюс“ ЕООД. Влекачът бил с технически допустима максимална маса 20 500 кг., с 2 бр. оси, екологична категория „ЕВРО VI C“, в състав с ремарке с общ брой оси – 5, с обща технически допустима маса на състава 50 000кв. За посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса – не е имало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Това обстоятелство било установено от устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.

На 23.03.201 г. бил издаден ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № [ЕГН]/23.03.2021 г., с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на ответника по касация била наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 лв., за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Електронният фиш е бил връчен на 11.05.2023 г.

За да отмени ЕФ съставът на СРС е изложил мотиви, обуславящи незаконосъобразност на издадения ЕФ, поради неяснота в съдържанието му, а също така е възприел, че законодателят не е предвидил възможност да бъде издаване ЕФ за това нарушение, като същото е следвало да се санкционира, като първо бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, а в последствие – наказателно постановление.

Решението е правилно.

Фактите между страните не са спорни. Спорът е концентриран в приложението на материалния закон от АНО.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл.102, ал.2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Според чл.139, ал.5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните

задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Според чл.10, ал.1, т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - ТОЛ такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл.102, ал.2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл.179, ал.3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл.187а, според който при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл.39, ал.4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал.2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл.179, ал. 3б ЗДП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 ЗДвП актовете за установяване на

административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3- 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В горния смисъл е и практиката на АССГ, обективизирана например Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Разноски не са претендирани от ответника по касация , поради което независимо от изхода на спора , такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5762 от 12.12.2023 г., постановено по НАХД № 9925/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

